

Livet er mer ...

Tips om personer som er engasjert i aktiviteter eller har hatt opplevelser som ikke er relatert til legeyrket, sendes tidsskriftet@legeforeningen.no

Langt unna et liv som emeritus

Pensjonist er helt sikkert et begrep Peter Johan Moe ikke forholder seg til. Om ikke lenge, faktisk etter at han har fylt 80 år, åpner han sitt årlige kurs i pediatrik hematologi. Det første fant sted i 1965.

Vanligvis er denne spalten viet leger som finner utløp for sin kreativitet på andre felter enn i legerollen. Når vi skriver om professor dr.med. Peter Johan Moe på denne plassen, er det for å vise at det også er mulig å være den profesjonelle hovedperson i sitt eget liv lenge etter at denne del av karrieren er over for de fleste. For noen varer den brennende interessen lenger enn til 70-års bautaen.

Nestoren

Det er ti år siden Moe sluttet som sjef for Barneklivnikken på det som den gang het Regionsykehuset i Trondheim. Etter den siste navneendringen er han fortsatt hjemmekjent i korridorane. Kontor har han også. Riktignok et lite og trangt ett, men det er ingen tvil om at han stadig hører til ved St. Olavs Hospital.

En og annen nykommer har kanskje behov for å oppklare hvem den gamle mannen borterst i korridoren er, men det er lett å forklare hvorfor han fremdeles er der. Skoleringen, som nær 1 900 leger har vært loset igjennom hittil, er et praktisk kurs der deltakerne lærer å vurdere sykdommene ut fra blodmikroskopbildet. Peter Johan Moe gjør et stort forarbeid – slik han alltid har gjort. Da han var avdelingens sjef, måtte han få unna dette arbeidet etter vanlig arbeidstid, mens det nå fyller en vesentlig del av dagane.

Selve kurset er det etter hvert mange som er involvert i, faglig sett, men professor Moe har vært drivkraften helt fra starten av. Flere av hans medarbeidere understreker at det er et pluss at han helt frem til nå, til tross for sin høye alder, har vært med både som tilrettelegger og foredragsholder.

– Han har vært som en far og en bestefar for flere generasjoner barnekreftleger, sier Randi Nygaard, overlege på Avdeling for barn og ungdom ved St. Olavs Hospital. Hun har vært med på å arrangere kurset siden 1979, senest i fjor på disse tider.

Vital

Det er ikke uvanlig at leger beholder sin faglige interesse inn i pensjonsalderen, men

det er uvanlig at man så til de grader er med et helt tiår etter å ha gått inn i de pensjonertes rekker.

– For mange av kursdeltakerne er Peter Johan Moe en legende, og det er stas å kunne få treffe ham. Han er imponerende vital selv om han snart runder 80 år, sier Tore Stokland, overlege ved Barneavdelingen ved Universitetssykehuset Nord-Norge. De siste årene har Stokland undervist på kurset, og latt seg imponere av Moe.

– Han har hatt en ufattelig arbeidskapasitet, og det er flott at han er med fortsatt.

– Det er virkelig artig å ha kunnet være sentral i dette arbeidet også de siste årene, sier Peter Johan Moe selv, og understreker at kurset nå er et stort prosjekt som er muliggjort gjennom det han kaller teamwork. Derfor vil kurset overleve ham. Derom hersker ingen tvil, mener mannen som har vært spesialist i barnesykdommer fra 1966: – Helt fra starten fikk jeg gode tilbakemeldinger, og hele tiden har jeg fått feedback som har gjort at kursets gradvis kunne forbedres, sier Moe.

Etter hvert har kurset blitt obligatorisk for alle som skal spesialisere seg innen pediatri. At Peter Johan Moe har vært både forskeren og kliniker, har gitt ham et unikt utgangspunkt for å dele sine erfaringer, fremholder flere av hans kolleger. Kurset er det eneste i sitt slag her i landet, og har som regel også deltakere fra de andre nordiske land. Siden slutten av 1970-tallet har kurset blitt avholdt i Trondheim, og noen ganger har interessen vært så stor at et årlig kurs har vært for lite. To kurs på ett år har faktisk forekommet flere ganger.

Hviler ikke

Så i stedet for å sette seg vel til rette i godstolen hjemme på Bakklundet og tenke tilbake på alt han har opplevd som forsker og sjef for barneavdelingen både i Tromsø og i Trondheim – på en mangslungen karriere med et bredt engasjement for å bedre situasjonen for barn med kreft, både praktisk og samfunnsmessig – er han opptatt å være med videre.

Det er sjelden snakk om å nyte pensjonist-

Peter Johan Moe har riktignok gått av med pensjon, men i desember leder han igjen sitt årlige kurs for kommende pediatere. Foto Jens-Eirik Larsen

tilværelsen og utsikten over Nidelven og Nidarosdomen, for Moe finner ingen grunn til å hvile på sine laurbær. Den siste utmerkelsen han kan smykke seg med, er Ridder av St. Olavs Orden. Fra før hadde han HM Kongens gullmedalje og HM Kongens fortjenstmedalje i gull. Ridder ble han i 1994.

Han er heller ingen mann som gjerne skulle hatt tid til å være mer enn lege. I Adresseavisens rikholdige klipparkiv omtales han ofte som «barnas kreftdoktor». Og konvoluttene – det er mange av dem i de fleste av landets største avisredaksjoner – forteller om hans innsats for å hjelpe barn med kreft og andre blodsykdommer.

– Jeg har behandlet over tusen barn, og mange av dem har jeg holdt kontakten med, sier Moe. Denne kontakten kommer godt med i de etterundersøkelsene han i samarbeid med andre har gjennomført, og fortsatt gjennomfører. Arbeidet resulterer blant annet i artikler i nasjonale og internasjonale tidsskrifter.

– Jeg trives med dette, og har alltid gjort det, sier Peter Johan Moe, som er så langt fra en tilbaketrukket, avtjent og hvilende professortilværelse man kan komme. Den 21. oktober fyller han 80 år. Tidlig i desember er det klart for et nytt kurs i pediatrik hematologi i Trondheim – 38 år etter det første.

Jens-Eirik Larsen

jens-eirik.larsen@legeforeningen.no
Tidsskriftet